

مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی برای اولین بار در دولت چهاردهم به ایران سفر کرد

پیشدستی تهران در دیپلماسی هسته‌ای

گزارش

مریم سالاری

روزنامه نگار

تهران امروز میزبان نشست مهمی با

«رافائل گروسی» مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی است که هدف قرار دادن روند مناسبات ایران و آژانس را در مسیر جدید همکاری جست‌وجو می‌کند. «گروسی» در این سفر فرصت دیدار با مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور و دیگرمقام‌های بلندپایه کشور از جمله وزیر امور خارجه و رئیس سازمان انرژی اتمی را خواهد یافت تا از این رویداد برای استمرار همکاری بی‌اما

و اگرو رفع شائبه‌هایی که پیرامون برخی از موضوعات اختلافی ایران و آژانس شکل گرفته است، بهره‌برد. او پیش از حضورش در تهران در گفت‌وگو با «اسوشیندپرس» از نشانه‌های مثبت دولت جدید ایران برای این همکاری گفته و ابزار امیدواری

کرده که دیدارهایش با مقامات ایرانی، از جمله رئیس‌جمهور بتواند به پیشرفتی در نظارت بر برنامه هسته‌ای ایران بینجامد. سیدعباس عراقچی وزیر خارجه هم متقابلاً

رویکرد «گروسی» در مسیر همکاری را مثبت خوانده و تصریح کرده که تهران انتظار دارد مدیر آژانس با روحیه‌ای مثبت در مسیر جدید همکاری، دیدارها را پشت سر بگذراند. مذاکرات ایران و آژانس برای حل و فصل موضوعات اختلافی در حالی با سفر «گروسی» ازسر گرفته خواهد شد که موضوع اجرای بیانیه مشترک مارس ۱۴۰۱

دو تفسیر از یک نقشه راه

عابد اکبری کارشناس مسائل بین‌الملل

طبق برنامه از پیش تعیین‌شده آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، امروز رافائل گروسی رئیس آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به منظور دیدار با مقامات ارشد جمهوری اسلامی ایران به تهران سفر خواهد کرد و دربراره ابعاد مختلف بیانیه مشترک توافق‌شده با ایران در مارس ۲۰۲۳ بحث‌های فنی خواهد داشت. گروسی در سفر قبلی خود در مارس ۲۰۲۳ با محمد اسلامی رئیس سازمان انرژی اتمی، ابراهیم رئیسی، رئیس‌جمهور و قت و حسین امیرعبداللهیان دیدار کرد که با بیانیه‌ای سه‌بخشی در مورد همکاری در مورد مسائل پادمانی باقی‌مانده موافقت کردند. هر چند آژانس بین‌المللی

در انتقاد از نقد اخیر جلیلی از لایحه بودجه

بودجه نویسی واقع‌گرایی می‌خواهد

نگاه

سعید جلیلی رقیب جدی انتخابات ریاست جمهوری که در رسانه‌ها بیش از هر چیز خود را بنا تعبیر «دولت سایه» معرفی کرده است، تلویحاً به انتقاد علیه لایحه بودجه ۱۴۰۴ پرداخت؛ انتقادی که بیش از هر چیز از تمایل او به امتداد دادن به برخی مجادلات انتخاباتی حمایت داشت. او که به صورت هفتگی در دانشگاه‌های مختلف سخنرانی دارد، در انتقاد از لایحه بودجه‌ای که بسیاری از کارشناسان شفافیت و واقع‌گرایی را دو ویژگی بارز آن دانسته‌اند، گفت: «متأسفانه در لایحه‌ای که دولت برای اجرای برنامه هفتم در سال اول ارائه کرده، رشد زیر ۴ درصد است. همه باید کمک کنند و رشد ۸ درصد محقق شود.» جلیلی همچنین با بیان اینکه «رشد ۸ درصد ضرورت کشور است به دلیل عقب‌ماندگی که متأسفانه در سال‌های پایانی دهه ۹۰ درگیر آن شدیم»، به ادبیات انتخاباتی خود بازگشت و افزود: «ما یک جهان فرصت داریم که اگر مدیریت شود و به‌خوبی از آن استفاده شود، ان‌شاءالله کشور می‌تواند رشد لازم را داشته باشد.» اصرار به تحقق رشد اقتصادی ۸ درصدی که

هنوز محل بحث است. هرچند تهران و آژانس در مذاکرات اردیبهشت ماه گذشته که در جریان سفر مدیرکل به ایران انجام شد، صلاح را در آن دیدند که مبنای دوباره‌ای برای همکاری تعریف کنند با این حال ناکفته‌پیداست یافتن راهکارهای حل آنچه تحت عنوان عناوین اختلافی در زمینه روند نظارتی، مکان‌های اختلافی و بازرسان مطرح است، فارغ از سازکارهای تعیینی‌شده در بیانیه مشترک ۱۴۰۱ نخواهد بود. این بیانیه که اواخر زمستان ۱۴۰۱ با حضور مدیرکل آژانس در تهران منتشر شد، مسیری جدید همکاری، دیدارها را پشت سر بگذراند.

انرژی اتمی در روایتی سیاست‌زده مدعی است که تهران به اجرای تعهدات خود در آن توافق پایبند نبوده و جمهوری اسلامی ایران را به عدم همکاری با آژانس بخصوص در زمینه عدم صدور روادید برای چندین بارزس آژانس بین‌المللی انرژی اتمی متهم می‌کند، اما همانگونه که پیش‌تر نیز دولت ایران از نتایج سفر قبلی دپیرکل آژانس عنوان کرده بود، توافق صورت‌گرفته صرفاً یک توافق اعتمادساز در برابر شرایطی بود که به دلیل عملکرد آژانس، طرف ایرانی نارضایتی زیادی از نحوه تعامل با

آژانس انرژی اتمی داشت. کماکان اختلافات بین ایران و آژانس به نظرمی‌رسد، مگرآنها اختلاف در تفسیر از واژه‌ها بدانیم، در بیشتر از آنکه آن را اختلاف در تفسیر از واژه‌ها بدانیم، در برداشت و تفسیر از توافق صورت‌گرفته است. برداشت آژانس این بود که ایران باید اجازه می‌داد آژانس در مراکز که سانتریفیوژها مونتاژ یا تولید می‌شوند، دوربین

جدید همکاری در ماه‌های پس از آن، متأثر از تلاش‌هایی که در نشست وقت شورای حکام زیر سایه رویکرد محافل مرتبط با اسرائیل جریان داشت، با دست‌انداز روبه‌رو شد که از عواقب ناگزیر متشنج کردن فضای همکاری تهران و آژانس بود. اما «گروسی» در پی سفر دوباره‌ای که اردیبهشت‌ماه گذشته به ایران داشت، همچنان مفاد این بیانیه را برای حل و فصل اختلافات ایران و آژانس معتبر خواند و اعلام کرد که دو طرف بر مبنای این بیانیه گام برمی‌دارند و متناسب با روند جاری، دستور کار جدیدی را برآن خواهند افزود. با این حال واقعه سقوط بالگرد و شهادت رئیس‌جمهور و وزیر امور خارجه اجزای این تقاهم را با وقفه‌ای چند ماهه تا روی کار آمدن دولت جدید در ایران روبه‌رو کرد و امکانی را برای طرح شائبه صدور قطعنامه در نشست بعدی شورای حکام پدیدار کرد.

آنچه

پیداست، اینکه مدیرکل آژانس پیش از این سفر از تعامل با دولت چهاردهم در تهران با این سنجش‌ها در تهران به منظور انزرگیری گفت‌وگوها و همکاری میان آژانس و ایران ابراز کرده است

هنوز محل بحث است. هرچند تهران و آژانس در مذاکرات اردیبهشت ماه گذشته که در جریان سفر مدیرکل به ایران انجام شد، صلاح را در آن دیدند که مبنای دوباره‌ای برای همکاری تعریف کنند با این حال ناکفته‌پیداست یافتن راهکارهای حل آنچه تحت عنوان عناوین اختلافی در زمینه روند نظارتی، مکان‌های اختلافی و بازرسان مطرح است، فارغ از سازکارهای تعیینی‌شده در بیانیه مشترک ۱۴۰۱ نخواهد بود. این بیانیه که اواخر زمستان ۱۴۰۱ با حضور مدیرکل آژانس در تهران منتشر شد، مسیری رف جدید همکاری، دیدارها را پشت سر بگذراند.

پیش‌تر گزارش‌های اعلامی در مورد مسائل دیپلماتیک ایران و آژانس در مورد مسائل دیپلماتیک ایران و آژانس در مورد مسائل

نصب‌کند که این موضوع براساس توافق جامع پادمانی یا سی‌اس‌ای بود؛ یعنی از نظر آژانس، عدم اجرای پروتکل الحاقی در ایران مانع از نصب این دوربین‌ها نیست، در صورتی که براساس تفسیر جمهوری اسلامی ایران از این توافق، به دلیل آنکه ایران پروتکل الحاقی را به دلیل خروج آمریکا از برجام تعلیق کرده و اجرا نمی‌کند، لذا در چهارچوب توافق جامع پادمانی نمی‌تواند اجازه دهد که آژانس این دوربین‌ها را نصب کند. طی روزهای گذشته و پس از بیروزی ترامپ در انتخابات ایالات متحده، بحث‌هایی مبنی بر احتمال اتخاذ رویکردهای سختگیرانه برای فشار بر جمهوری اسلامی ایران جهت «بازگشت تحت‌فشار» به میز مذاکره مطرح بوده است و به‌رغم رویکرد مثبت دولت ایران برادامه مذاکره با آژانس اما به نظر می‌رسد در دوره جدید نیز، به دلایلی از جمله فشارهای کاخ سفید و رژیم صهیونیستی به

پیرامون روند همکاری ایران و آژانس منتشر کرده بود، جدیدترین مواضع و خواسته‌های ایران در مورد گزارش‌های مدیرکل به شورای حکام را مورد توجه قرار داده و تکلیک موضوعات پادمانی و برجامی در رویکرد گزارش‌های آژانس را ضروری دانسته بود؛ توصیه‌ای که در عین حال خبرمی‌داد ایران برای تحول در ماهیت روند تعامل با آژانس و دور کردن این نهاد از متغیرهای سیاسی، پیشنهاد مدالیهه جدیدی را برای اجرای مفاد بیانیه ۱۴۰۱ مطرح در دست دارد و تحقق این مهم را در گروی تقاهم با آژانس در مورد روش انجام کار در قالب یک توافق دوجانبه دانسته است. حال‌با به نظرمی‌رسد سفر جدید «گروسی» به ایران امکانی را برای تقاهم پیرامون رساندن دو طرف به یک تفسیر مشترک درباره موضوعات اختلافی مطرحه در بیانیه مشترک ۱۴۰۱، تقاهم بر سر مدالیهه مورد نظر تهران، حل و فصل مسائل حاشیه‌ای برآمده از عدم صدور مجوز برای شماری از بازرسان آژانس و در نهایت قرار دادن همکاری طرفین در یک مدار پرشتاب ممکن خواهد کرد.

آنچه پیداست، اینکه مدیرکل آژانس پیش از این سفر از تعامل با دولت چهاردهم گفته و آamadگی خود را برای دیدار با پزشکیان در تهران به منظور انزرگیری گفت‌وگوها و همکاری میان آژانس و ایران ابراز کرده است. آماده کردن مقدمات سفر او از سوی مقام‌های ایرانی در عین به‌کارگیری ظرفیت دیپلماتیک خود برای فرونشاندن آتش جنگ خاورمیانه، نشان از این مهم دارد که آنها از اتفاقات چراغ خاموشی که در لابی‌های آژانس و محافل سیاسی و امنیتی غربی-اسرائیلی می‌گذرد، غفلت نوزیده‌اند. آنچه امیدواری به بی اثر کردن این تحرکات را که با هدف

افزوده شدن بر فشارهای آژانس بر ایران دنبال می‌شود، برجسا نگاه می‌دارد. آغاز عصر دیپلماتیک ایران در تلافی بدعهدی برجسامی طرف مقابل است که از یک سو زیر سایه شتاب بخشیدن به توسعه و پیشرفت صنعت هسته‌ای ایران و ازسوی دیگر به اجرا درآوردن فرایندهای دیپلماتیک پیشدستانه بازتاب یافته است. اما آنچه از تمام اینها مهم‌تر به نظر می‌رسد، تداوم دیپلماسی از سوی هر دو طرف ماجرا برای به روز کردن توافق هسته‌ای و برداشتن تحریم‌هاست؛ اقدامی که اگرچه بسیاری اجزای آن را با توجه به پیشرفت‌های هسته‌ای ایران دشوار می‌خوانند اما هنوز حامیان پر و پاقرصی دارد که سعی دارند دیپلماسی را برای جلوگیری از بالا گرفتن بحران زنده نگه دارند. کافی است راه نافرجام ایران‌سازی علیه ایران برای کشورهای غربی درس‌آموز باشد.

شکست راه نافرجام بحران

پیش‌تر گزارشی که نمایندگی ایران در وین

این نهاد، رفتارهای آژانس در قبال ایران با فاصله گرفتن از رویکردهای حرفه‌ای و فنی، سمت‌سوی سیاسی به خود گرفته که رویکردی اشتباه و غیرسازنده است؛ روندی که تردیدهایی بسیار جدی در خصوص حصول نتیجه در مورد تعامل با آژانس بر اساس شرایط فعلی ایجاد می‌کند. نگاه فنی، حرفه‌ای و غیرسیاسی به پرورده هسته‌ای ایران، نه یک انتخاب، بلکه یک ضرورت است. تحقق این امر، هم موجب جلب همکاری‌های بیشتر تهران خواهد شد و هم استقلال و بی‌طرفی حرفه‌ای آژانس را اثبات خواهد کرد. ضرورت این رویکرد در زمان فعلی که ایران در پاسخ به عدم پایبندی طرف مقابل، تعهدات خود را کاهش داده و به‌رغم عدم اجرای پروتکل الحاقی، به الزامات کلی آژانس پایبند است و همچنین نگرانی‌هایی برای استفاده ابزاری مجدد از آژانس برای بحران‌سازی وجود دارد، دوچندان است.

پیش‌تر گزارشی که نمایندگی ایران در وین

انتقاد جلیلی نسبت به هدف گذاری رشد ۴ درصدی و اصرار بر ضرورت رشد ۸ درصدی

درحالی است

که خود یکی از مخالفان و برابر پیوستن به FATF به عنوان یکی از الزامات توسعه تعاملات اقتصاد بین‌المللی بوده است

اقتصادی بیشتر است، اما با توجه به فقدان تأمین منابع مورد نیاز در شرایط حال حاضر کشور، اظهارکرد: «تصمیم دولت براین بوده است که با واقع‌گرایی جداکتر رشدی را که می‌تواند با منابع در دسترس فراهم کند هدفگذاری نماید. دولت چهاردهم در سال اول بیشتر به دنبال ایجاد ثبات اقتصادی است؛ هدفی که به نتیجه رساندن آن زمینه‌ساز بهبود شرایط و افزایش جذب سرمایه داخلی و خارجی می‌شود و مبنای رشد اقتصادی بالاتر در سال‌های آینده خواهد شد.»

حال با وجود این واقعیات، سعید جلیلی به عنوان فردی که توانمن عضویت حقیقی شورای عالی امنیت ملی و مجمع تشخیص مصلحت نظام را بر عهده دارد و بیش از هر فرد دیگری در جریان واقعیات حاکم بر

اقتصادی بیشتر است، اما با توجه به فقدان تأمین منابع مورد نیاز در شرایط حال حاضر کشور، اظهارکرد: «تصمیم دولت براین بوده است که با واقع‌گرایی جداکتر رشدی را که می‌تواند با منابع در دسترس فراهم کند هدفگذاری نماید. دولت چهاردهم در سال اول بیشتر به دنبال ایجاد ثبات اقتصادی است؛ هدفی که به نتیجه رساندن آن زمینه‌ساز بهبود شرایط و افزایش جذب سرمایه داخلی و خارجی می‌شود و مبنای رشد اقتصادی بالاتر در سال‌های آینده خواهد شد.»

حال با وجود این واقعیات، سعید جلیلی به عنوان فردی که توانمن عضویت حقیقی شورای عالی امنیت ملی و مجمع تشخیص مصلحت نظام را بر عهده دارد و بیش از هر فرد دیگری در جریان واقعیات حاکم بر

اقتصادی بیشتر است، اما با توجه به فقدان تأمین منابع مورد نیاز در شرایط حال حاضر کشور، اظهارکرد: «تصمیم دولت براین بوده است که با واقع‌گرایی جداکتر رشدی را که می‌تواند با منابع در دسترس فراهم کند هدفگذاری نماید. دولت چهاردهم در سال اول بیشتر به دنبال ایجاد ثبات اقتصادی است؛ هدفی که به نتیجه رساندن آن زمینه‌ساز بهبود شرایط و افزایش جذب سرمایه داخلی و خارجی می‌شود و مبنای رشد اقتصادی بالاتر در سال‌های آینده خواهد شد.»

پیش‌تر گزارشی که نمایندگی ایران در وین

این نهاد، رفتارهای آژانس در قبال ایران با فاصله گرفتن از رویکردهای حرفه‌ای و فنی، سمت‌سوی سیاسی به خود گرفته که رویکردی اشتباه و غیرسازنده است؛ روندی که تردیدهایی بسیار جدی در خصوص حصول نتیجه در مورد تعامل با آژانس بر اساس شرایط فعلی ایجاد می‌کند. نگاه فنی، حرفه‌ای و غیرسیاسی به پرورده هسته‌ای ایران، نه یک انتخاب، بلکه یک ضرورت است. تحقق این امر، هم موجب جلب همکاری‌های بیشتر تهران خواهد شد و هم استقلال و بی‌طرفی حرفه‌ای آژانس را اثبات خواهد کرد. ضرورت این رویکرد در زمان فعلی که ایران در پاسخ به عدم پایبندی طرف مقابل، تعهدات خود را کاهش داده و به‌رغم عدم اجرای پروتکل الحاقی، به الزامات کلی آژانس پایبند است و همچنین نگرانی‌هایی برای استفاده ابزاری مجدد از آژانس برای بحران‌سازی وجود دارد، دوچندان است.

این نهاد، رفتارهای آژانس در قبال ایران با فاصله گرفتن از رویکردهای حرفه‌ای و فنی، سمت‌سوی سیاسی به خود گرفته که رویکردی اشتباه و غیرسازنده است؛ روندی که تردیدهایی بسیار جدی در خصوص حصول نتیجه در مورد تعامل با آژانس بر اساس شرایط فعلی ایجاد می‌کند. نگاه فنی، حرفه‌ای و غیرسیاسی به پرورده هسته‌ای ایران، نه یک انتخاب، بلکه یک ضرورت است. تحقق این امر، هم موجب جلب همکاری‌های بیشتر تهران خواهد شد و هم استقلال و بی‌طرفی حرفه‌ای آژانس را اثبات خواهد کرد. ضرورت این رویکرد در زمان فعلی که ایران در پاسخ به عدم پایبندی طرف مقابل، تعهدات خود را کاهش داده و به‌رغم عدم اجرای پروتکل الحاقی، به الزامات کلی آژانس پایبند است و همچنین نگرانی‌هایی برای استفاده ابزاری مجدد از آژانس برای بحران‌سازی وجود دارد، دوچندان است.

این نهاد، رفتارهای آژانس در قبال ایران با فاصله گرفتن از رویکردهای حرفه‌ای و فنی، سمت‌سوی سیاسی به خود گرفته که رویکردی اشتباه و غیرسازنده است؛ روندی که تردیدهایی بسیار جدی در خصوص حصول نتیجه در مورد تعامل با آژانس بر اساس شرایط فعلی ایجاد می‌کند. نگاه فنی، حرفه‌ای و غیرسیاسی به پرورده هسته‌ای ایران، نه یک انتخاب، بلکه یک ضرورت است. تحقق این امر، هم موجب جلب همکاری‌های بیشتر تهران خواهد شد و هم استقلال و بی‌طرفی حرفه‌ای آژانس را اثبات خواهد کرد. ضرورت این رویکرد در زمان فعلی که ایران در پاسخ به عدم پایبندی طرف مقابل، تعهدات خود را کاهش داده و به‌رغم عدم اجرای پروتکل الحاقی، به الزامات کلی آژانس پایبند است و همچنین نگرانی‌هایی برای استفاده ابزاری مجدد از آژانس برای بحران‌سازی وجود دارد، دوچندان است.

این نهاد، رفتارهای آژانس در قبال ایران با فاصله گرفتن از رویکردهای حرفه‌ای و فنی، سمت‌سوی سیاسی به خود گرفته که رویکردی اشتباه و غیرسازنده است؛ روندی که تردیدهایی بسیار جدی در خصوص حصول نتیجه در مورد تعامل با آژانس بر اساس شرایط فعلی ایجاد می‌کند. نگاه فنی، حرفه‌ای و غیرسیاسی به پرورده هسته‌ای ایران، نه یک انتخاب، بلکه یک ضرورت است. تحقق این امر، هم موجب جلب همکاری‌های بیشتر تهران خواهد شد و هم استقلال و بی‌طرفی حرفه‌ای آژانس را اثبات خواهد کرد. ضرورت این رویکرد در زمان فعلی که ایران در پاسخ به عدم پایبندی طرف مقابل، تعهدات خود را کاهش داده و به‌رغم عدم اجرای پروتکل الحاقی، به الزامات کلی آژانس پایبند است و همچنین نگرانی‌هایی برای استفاده ابزاری مجدد از آژانس برای بحران‌سازی وجود دارد، دوچندان است.

این نهاد، رفتارهای آژانس در قبال ایران با فاصله گرفتن از رویکردهای حرفه‌ای و فنی، سمت‌سوی سیاسی به خود گرفته که رویکردی اشتباه و غیرسازنده است؛ روندی که تردیدهایی بسیار جدی در خصوص حصول نتیجه در مورد تعامل با آژانس بر اساس شرایط فعلی ایجاد می‌کند. نگاه فنی، حرفه‌ای و غیرسیاسی به پرورده هسته‌ای ایران، نه یک انتخاب، بلکه یک ضرورت است. تحقق این امر، هم موجب جلب همکاری‌های بیشتر تهران خواهد شد و هم استقلال و بی‌طرفی حرفه‌ای آژانس را اثبات خواهد کرد. ضرورت این رویکرد در زمان فعلی که ایران در پاسخ به عدم پایبندی طرف مقابل، تعهدات خود را کاهش داده و به‌رغم عدم اجرای پروتکل الحاقی، به الزامات کلی آژانس پایبند است و همچنین نگرانی‌هایی برای استفاده ابزاری مجدد از آژانس برای بحران‌سازی وجود دارد، دوچندان است.

این نهاد، رفتارهای آژانس در قبال ایران با فاصله گرفتن از رویکردهای حرفه‌ای و فنی، سمت‌سوی سیاسی به خود گرفته که رویکردی اشتباه و غیرسازنده است؛ روندی که تردیدهایی بسیار جدی در خصوص حصول نتیجه در مورد تعامل با آژانس بر اساس شرایط فعلی ایجاد می‌کند. نگاه فنی، حرفه‌ای و غیرسیاسی به پرورده هسته‌ای ایران، نه یک انتخاب، بلکه یک ضرورت است. تحقق این امر، هم موجب جلب همکاری‌های بیشتر تهران خواهد شد و هم استقلال و بی‌طرفی حرفه‌ای آژانس را اثبات خواهد کرد. ضرورت این رویکرد در زمان فعلی که ایران در پاسخ به عدم پایبندی طرف مقابل، تعهدات خود را کاهش داده و به‌رغم عدم اجرای پروتکل الحاقی، به الزامات کلی آژانس پایبند است و همچنین نگرانی‌هایی برای استفاده ابزاری مجدد از آژانس برای بحران‌سازی وجود دارد، دوچندان است.

این نهاد، رفتارهای آژانس در قبال ایران با فاصله گرفتن از رویکردهای حرفه‌ای و فنی، سمت‌سوی سیاسی به خود گرفته که رویکردی اشتباه و غیرسازنده است؛ روندی که تردیدهایی بسیار جدی در خصوص حصول نتیجه در مورد تعامل با آژانس بر اساس شرایط فعلی ایجاد می‌کند. نگاه فنی، حرفه‌ای و غیرسیاسی به پرورده هسته‌ای ایران، نه یک انتخاب، بلکه یک ضرورت است. تحقق این امر، هم موجب جلب همکاری‌های بیشتر تهران خواهد شد و هم استقلال و بی‌طرفی حرفه‌ای آژانس را اثبات خواهد کرد. ضرورت این رویکرد در زمان فعلی که ایران در پاسخ به عدم پایبندی طرف مقابل، تعهدات خود را کاهش داده و به‌رغم عدم اجرای پروتکل الحاقی، به الزامات کلی آژانس پایبند است و همچنین نگرانی‌هایی برای استفاده ابزاری مجدد از آژانس برای بحران‌سازی وجود دارد، دوچندان است.

این نهاد، رفتارهای آژانس در قبال ایران با فاصله گرفتن از رویکردهای حرفه‌ای و فنی، سمت‌سوی سیاسی به خود گرفته که رویکردی اشتباه و غیرسازنده است؛ روندی که تردیدهایی بسیار جدی در خصوص حصول نتیجه در مورد تعامل با آژانس بر اساس شرایط فعلی ایجاد می‌کند. نگاه فنی، حرفه‌ای و غیرسیاسی به پرورده هسته‌ای ایران، نه یک انتخاب، بلکه یک ضرورت است. تحقق این امر، هم موجب جلب همکاری‌های بیشتر تهران خواهد شد و هم استقلال و بی‌طرفی حرفه‌ای آژانس را اثبات خواهد کرد. ضرورت این رویکرد در زمان فعلی که ایران در پاسخ به عدم پایبندی طرف مقابل، تعهدات خود را کاهش داده و به‌رغم عدم اجرای پروتکل الحاقی، به الزامات کلی آژانس پایبند است و همچنین نگرانی‌هایی برای استفاده ابزاری مجدد از آژانس برای بحران‌سازی وجود دارد، دوچندان است.

این نهاد، رفتارهای آژانس در قبال ایران با فاصله گرفتن از رویکردهای حرفه‌ای و فنی، سمت‌سوی سیاسی به خود گرفته که رویکردی اشتباه و غیرسازنده است؛ روندی که تردیدهایی بسیار جدی در خصوص حصول نتیجه در مورد تعامل با آژانس بر اساس شرایط فعلی ایجاد می‌کند. نگاه فنی، حرفه‌ای و غیرسیاسی به پرورده هسته‌ای ایران، نه یک انتخاب، بلکه یک ضرورت است. تحقق این امر، هم موجب جلب همکاری‌های بیشتر تهران خواهد شد و هم استقلال و بی‌طرفی حرفه‌ای آژانس را اثبات خواهد کرد. ضرورت این رویکرد در زمان فعلی که ایران در پاسخ به عدم پایبندی طرف مقابل، تعهدات خود را کاهش داده و به‌رغم عدم اجرای پروتکل الحاقی، به الزامات کلی آژانس پایبند است و همچنین نگرانی‌هایی برای استفاده ابزاری مجدد از آژانس برای بحران‌سازی وجود دارد، دوچندان است.

این نهاد، رفتارهای آژانس در قبال ایران با فاصله گرفتن از رویکردهای حرفه‌ای و فنی، سمت‌سوی سیاسی به خود گرفته که رویکردی اشتباه و غیرسازنده است؛ روندی که تردیدهایی بسیار جدی در خصوص حصول نتیجه در مورد تعامل با آژانس بر اساس شرایط فعلی ایجاد می‌کند. نگاه فنی، حرفه‌ای و غیرسیاسی به پرورده هسته‌ای ایران، نه یک انتخاب، بلکه یک ضرورت است. تحقق این امر، هم موجب جلب همکاری‌های بیشتر تهران خواهد شد و هم استقلال و بی‌طرفی حرفه‌ای آژانس را اثبات خواهد کرد. ضرورت این رویکرد در زمان فعلی که ایران در پاسخ به عدم پایبندی طرف مقابل، تعهدات خود را کاهش داده و به‌رغم عدم اجرای پروتکل الحاقی، به الزامات کلی آژانس پایبند است و همچنین نگرانی‌هایی برای استفاده ابزاری مجدد از آژانس برای بحران‌سازی وجود دارد، دوچندان است.

این نهاد، رفتارهای آژانس در قبال ایران با فاصله گرفتن از رویکردهای حرفه‌ای و فنی، سمت‌سوی سیاسی به خود گرفته که رویکردی اشتباه و غیرسازنده است؛ روندی که تردیدهایی بسیار جدی در خصوص حصول نتیجه در مورد تعامل با آژانس بر اساس شرایط فعلی ایجاد می‌کند. نگاه فنی، حرفه‌ای و غیرسیاسی به پرورده هسته‌ای ایران، نه یک انتخاب، بلکه یک ضرورت است. تحقق این امر، هم موجب جلب همکاری‌های بیشتر تهران خواهد شد و هم استقلال و بی‌طرفی حرفه‌ای آژانس را اثبات خواهد کرد. ضرورت این رویکرد در زمان فعلی که ایران در پاسخ به عدم پایبندی طرف مقابل، تعهدات خود را کاهش داده و به‌رغم عدم اجرای پروتکل الحاقی، به الزامات کلی آژانس پایبند است و همچنین نگرانی‌هایی برای استفاده ابزاری مجدد از آژانس برای بحران‌سازی وجود دارد، دوچندان است.

این نهاد، رفتارهای آژانس در قبال ایران با فاصله گرفتن از رویکردهای حرفه‌ای و فنی، سمت‌سوی سیاسی به خود گرفته که رویکردی اشتباه و غیرسازنده است؛ روندی که تردیدهایی بسیار جدی در خصوص حصول نتیجه در مورد تعامل با آژانس بر اساس شرایط فعلی ایجاد می‌کند. نگاه فنی، حرفه‌ای و غیرسیاسی به پرورده هسته‌ای ایران، نه یک انتخاب، بلکه یک ضرورت است. تحقق این امر، هم موجب جلب همکاری‌های بیشتر تهران خواهد شد و هم استقلال و بی‌طرفی حرفه‌ای آژانس را اثبات خواهد کرد. ضرورت این رویکرد در زمان فعلی که ایران در پاسخ به عدم پایبندی طرف مقابل، تعهدات خود را کاهش داده و به‌رغم عدم اجرای پروتکل الحاقی، به الزامات کلی آژانس پایبند است و همچنین نگرانی‌هایی برای استفاده ابزاری مجدد از آژانس برای بحران‌سازی وجود دارد، دوچندان است.

این نهاد، رفتارهای آژانس در قبال ایران با فاصله گرفتن از رویکردهای حرفه‌ای و فنی، سمت‌سوی سیاسی به خود گرفته که رویکردی اشتباه و غیرسازنده است؛ روندی که تردیدهایی بسیار جدی در خصوص حصول نتیجه در مورد تعامل با آژانس بر اساس شرایط فعلی ایجاد می‌کند. نگاه فنی، حرفه‌ای و غیرسیاسی به پرورده هسته‌ای ایران، نه یک انتخاب، بلکه یک ضرورت است. تحقق این امر، هم موجب جلب همکاری‌های بیشتر تهران خواهد شد و هم استقلال و بی‌طرفی حرفه‌ای آژانس را اثبات خواهد کرد. ضرورت این رویکرد در زمان فعلی که ایران در پاسخ به عدم پایبندی طرف مقابل، تعهدات خود را کاهش داده و به‌رغم عدم اجرای پروتکل الحاقی، به الزامات کلی آژانس پایبند است و همچنین نگرانی‌هایی برای استفاده ابزاری مجدد از آژانس برای بحران‌سازی وجود دارد، دوچندان است.

این نهاد، رفتارهای آژانس در قبال ایران با فاصله گرفتن از رویکردهای حرفه‌ای و فنی، سمت‌سوی سیاسی به خود گرفته که رویکردی اشتباه و غیرسازنده است؛ روندی که تردیدهایی بسیار جدی در خصوص حصول نتیجه در مورد تعامل با آژانس بر اساس شرایط فعلی ایجاد می‌کند. نگاه فنی، حرفه‌ای و غیرسیاسی به پرورده هسته‌ای ایران، نه یک انتخاب، بلکه یک ضرورت است. تحقق این امر، هم موجب جلب همکاری‌های بیشتر تهران خواهد شد و هم استقلال و بی‌طرفی حرفه‌ای آژانس را اثبات خواهد کرد. ضرورت این رویکرد در زمان فعلی که ایران در پاسخ به عدم پایبندی طرف مقابل، تعهدات خود را کاهش داده و به‌رغم عدم اجرای پروتکل الحاقی، به الزامات کلی آژانس پایبند است و همچنین نگرانی‌هایی برای استفاده ابزاری مجدد از آژانس برای بحران‌سازی وجود دارد، دوچندان است.

این نهاد، رفتارهای آژانس در قبال ایران با فاصله گرفتن از رویکردهای حرفه‌ای و فنی، سمت‌سوی سیاسی به خود گرفته که رویکردی اشتباه و غیرسازنده است؛ روندی که تردیدهایی بسیار جدی در خصوص حصول نتیجه در مورد تعامل با آژانس بر اساس شرایط فعلی ایجاد می‌کند. نگاه فنی، حرفه‌ای و غیرسیاسی به پرورده هسته‌ای ایران، نه یک انتخاب، بلکه یک ضرورت است. تحقق این امر، هم موجب جلب همکاری‌های بیشتر تهران خواهد شد و هم استقلال و بی‌طرفی حرفه‌ای آژانس را اثبات خواهد کرد. ضرورت این رویکرد در زمان فعلی که ایران در پاسخ به عدم پایبندی طرف مقابل، تعهدات خود را کاهش داده و به‌رغم عدم اجرای پروتکل الحاقی، به الزامات کلی آژانس پایبند است و همچنین نگرانی‌هایی برای استفاده ابزاری مجدد از آژانس برای بحران‌سازی وجود دارد، دوچندان است.

آینده

دیدگاه‌چه خبر؟

هلاکت و دستگیری ۱۱ تروریست دیگر
«**خبر اول اینکه**، زمایش عملیاتی شهدای امنیت قرارگاه قدس نیروی زمینی سپاه پاسداران با هلاکت و دستگیری تعداد دیگری از تروریست‌ها در مرزهای شرق کشور ادامه یافت. به گزارش ایستنا، سردار احمد شفاف‌ی سخنگوی این زرمایش اعلام کرد: طی ۴۸ ساعت اخیر ۴ تروریست مزدور وابسته به رژیم صهیونیستی به هلاکت رسیده‌اند، ۷ نفر دستگیر شدند و ۵ نفر دیگر نیز خود را تسلیم نیروهای امنیتی کردند. به گفته وی زرمایش عملیاتی شهدای امنیت که از نیمه آبان آغاز شده بود با مشارکت یگان‌های صابرین، نیرو مخصوص، تکاور، بالگردی، جنگال و یگان‌های مردم‌پایه و رده‌های بسیج و یگان‌هایی از فراجای استان و رده‌های اطلاعاتی از جمله اداره کل اطلاعات استان سیستان و بلوچستان و سازمان اطلاعات سپاه همچنان در حال انجام است.

ادعای شناسایی افشاگرانساند

طرح حمله اسرائیل به ایران

«**خبر دیگر اینکه**، خبرگزاری امریکایی «CNN» روز گذشته مدعی شد وزارت دادگستری این کشور یک مرد را به اتهام افشای اطلاعات بسیار محرمانه آمریکا درباره برنامه‌های اسرائیل برای انتقام‌گیری علیه ایران متهم کرده است. بر اساس گزارش این رسانه، پلیس فدرال آمریکا «آصف دلیبو رحمان» را که متهم به نگهداری و انتقال عمدی اطلاعات دفاع ملی است، روز سه‌شنبه در کامبوج دستگیر کرده است، اما وزارت دادگستری از یک قاضی فدرال خواسته تا او را برای محاکمه به ویرجینیا منتقل کند. «سی‌ان‌ان» با اشاره به اینکه فرد متهم شده در استخدام سازمان سپا بود، افزود: «رحمان دارای یک مجوز امنیتی فوق سری بود و می‌توانست به اطلاعات حساس تقسیم شده دسترسی داشته باشد.»

جای خالی رسیدگی به

لایحه تأمین امنیت زنان

«**شنیدیم که**، قتل یک خبرنگار زن به دست شهورش معطل ماندن لایحه امنیت تأمین زنان علیه خشونت در مجلس شورای اسلامی را یک بار دیگر به مسأله مورد انتقاد فعالان سیاسی تبدیل کرد. به گزارش خبرآنلاین، آذر منصوری رئیس جبهه اصلاحات با انتشار پیامی در شبکه مجازی ایکس نوشت: «خبر کشته شدن خشونت‌بار معصومه قدیری جاوید، بسیار تکان‌دهنده و تلخ بود. مکرر گفته‌ایم که تبعیض علیه زنان و فقدان قوانین مجازات علیه عاملان این خشونت‌ها از مهم‌ترین دلایل تداوم این جنایت‌هاست. پرسش اینجاست که چرا لایحه تأمین امنیت زنان علیه خشونت به سرانجام نمی‌رسد؟ این لایحه نخستین بار آذر ۱۳۹۶ از سوی دولت به مجلس ارسال شد و اگر چه نایب‌رئیس فراکسیون زنان مجلس وقت همان زمان از موافقت مجلس با کلیات لایحه و نایب‌مدن بودن جزئیات به بررسی بیشتر سخن گفت؛ اما کلیات لایحه تحت عنوان «ارتقای امنیت زنان» زودتر از فروردین سال ۱۴۰۲ به تصویب نرسید. حال باید دید با توجه به حوادث تلخ متعدد رخ داده آیا این لایحه در مجلس دوازدهم به سرانجام خواهد رسید؟»

توضیح قاضی پرونده پالیزدار

درباره طرح ادعاهای جدید

«**دست‌آخرا اینکه**، سیامک مدیرخراسانی قاضی پرونده عباس پالیزدار از اعضای اسبق کمیته تحقیق و تفحص مجلس شورای اسلامی از قوه قضائیه، با اشاره به برگزاری ۱۰ جلسه دادگاه برای این پرونده در همان زمان گفت: پالیزدار به دنبال مطرح شدن است و قصد دارد از رأیت استفاده کند و از افراد باج بگیرد. به گزارش ایرنا، وی با اشاره به ادعاهای اخیر پالیزدار گفت: پالیزدار در مصاحبه اخیر خود گفته است که مرحوم آیت‌الله یزدی حدود ۲ تا ۳ هزار هکتار زمین جنگلی را تصرف کرده، اما در دادگاه می‌گفت ۲۰۰ تا ۳۰۰ هکتار را تصاحب کرده است. وی حرف‌هایش را در دادگاه چند بار تغییر داده بود.

قاضی پرونده عباس پالیزدار افزود: ما در دادگاه پرونده کارخانه لاستیک دنا و معدن سنگ بیدیدا رسیدگی کردیم، روز کار واگذاری این واحدها قانونی بود. معدن سنگ بیدید دارای وقف‌نامه است که درآمد آن برای کودکان معلول هزینه‌شود و تمام اسناد آن در پرونده موجود است. اعضای هیأت مدیره معدن هیچ هزینه‌ای دریافت نمی‌کردند جز یک نفر که مدیرعامل بود و ۲۴ ساعتۀ آنجا کار می‌کرد. همچنین درآمد کارخانه لاستیک دنا صرف بیمارستان نکوخی قم می‌شد. قاضی پرونده عباس پالیزدار اضافه کرد: پالیزدار از تمام این موارد اطلاع داشت و اسناد آنها را دیده بود. پالیزدار در دادگاه در موضع ضعف بود و برخی موارد را کردند افراد دیگری می‌انداخت. او در دادگاه می‌گفت که افراد دیگری مرا طعمه کرده‌اند و فلان شخص من را جلو انداخته و خودش کنار کشیده است.